

אורי זוהר בפעוקה

התרנגול מדת עליה

שעה שהכרטיס התרוממות ופרח במנוע ממתנינים עדיין להצגת הבכורה שלהם, התחיל כבר אורי זוהר בצילום סרט חדש. הפעם, לא בהשתתפות הגששים או אריק איגשטיין, אלא עם כוכב קולנוע בינלאומי, שהוא לא אחר מאשר חיים טופול.

הסיפור של חיים חפר מתרכז סביב דמו תו של סמל, המשרת בתעלה ומקבל חופש קצרה, כדי לנסוע לחיפה ולהתגרש. הוא יוצא לדרך עם תרמיל גב ועם תרמיל של פגו המיועד לאשת אחד החיילים ש נפל בגיורה.

בדרך, הוא פוגש אוסף של בנות המין היפה, המשפיעות עליו מרוחב ליבן (וגו פן). כסיני הוא נתקל בחייכת המתרשמת מדרות החייל העייף שהוא מציג בכוחה תחילה, ודואגת לו למקלחת ולמיטה. בתל אביב הוא נח במרפאת רופאה נאתי מראה, כמובן בחברת הרופאה עצמה, אחר כך הוא מבלה לילה בדירתה של ציירת המנועמה את זמנו ביחד עם חברתה לחדר. מה לא עושים למען הלוחם העייף? לבסוף הוא מגיע הביתה, פוגש את אשתו גליה טופול שהכינה לעצמה כבר תחליף בדמות עורך דין מכופתר עד הצוואר, אבל אינה עדיין אוישה אליו לחלוטין.

זה הסרט הראשון שאורי זוהר מביים לפי תסריט מוכן מראש שכתב עם אחרים בלי השתתפותו. (חיים חפר ודיק קלמנט).

ההרגשה מורה במקצת "היא אומר אבל כמובן שאפילו בתסריט המוכן חלים שינויים, כי הסרט כולו תפור לפי מידה, מיד יום של חיים טופול, וכל שורה בדיאלוג וכל תנועה בפני המצלמה צריכים לשרת אותו בראש ובראשונה.

זה יהיה סרט מסחרי ומבדר, ובתור ברון מקצועי שהספיק כבר להצחיק ב עבר, אני חושב שידוע לי כבר די הרבה בנידון". דברי אורי זוהר.

*** נרעון שמר תופס שזווה

אורי עצמו מופיע בתפקיד קטן ב סרט החדש, ככרוך במועדון לילה חיפי. אי. סצינה זו צולמה באחד הלילות של ה שבוע שעבר במועדון של מלון רמת אביב וכל מי שמאמין כי עשיית סרט זה עסק מרוחק, צריך היה להיות במקום כדי להבין בכמה עבודה שחורה כרוך כל העניין, ו זאת, על אף העובדה שאורי זוהר הוא במי אי השומר על מצב רוח עליו בשעת ה צילומים, מצחיק את הצוות, את הסטאיסטיים טים הממלאים את המועדון ואפילו את ה צלם שבא להנציה אותו.

אבל מה לעשות ובכל סצינה צריך ל כוון עשרות פרויקטורים, אחרי כך להסביר לקהל מה רוצים ממנו, ולבדוק אם אומנם הבין את ההסברים, לדאוג לפיזור עשן מלאכותי היוצר אווירה מתאימה, ורק כשכל זה נגמר, להפעיל את המצלמה.

מצלמים את הסצינה, פעם פעמיים, כולם מרוצים, נושמים לרווחה מתכוננים לעבוד לסצינה הבאה. ואז מופיע חשמלאי ומודיע ספורטאים חשובים?

אילו היו חובבי קולנוע אישיים לספורט, שרצו לראות כפעם שניה את סרטו של קואיצ'קאוה על יפאן — הרי סמקרה זה לא כואי לעיניים — זהו סרט לאוהדי ספורט בלבד.

העולם הזה
מתחילין
*** ספיריקוין (סטודיו תל אביב) ***
פליני מתאר את רומי העתיקה ומתכוון

בשלה אולימפית שניים מן הפרויקטור רים לא נדלקו בזמן הפרשה מתחילה ב ראשית. פעם אחת בעברית ופעם באנגלית, כי סרט שבו מופיע טופול מיועד אוטומ טית לייצוא, ושם אייבום סרטים בשפה הנהירה להם וללא חרגום בנוף הסרט. גמרו לצלם את הסצינה. על המסך זה ימשך כשלושים או ארבעים שניות. ה

העבודה מתנהלת בקצב קדחני. אורי זוהר חייב לסיים את הצילומים תוך של שים יום אחרת יברח לו הכוכב הראשי. לחיים טופול יש התחייבויות אחרות. בניי תיים, כך מבטיחים לנו, יזכה הקהל, עם סיום צילומי התרנגול, לראות סוף כל סוף את התרוממות שהצגתו נדחתה כבר מספר פעמים.

קישון, גליה, חיים טופול וזוהר בהסרטה "התרנגול"

מצלמה משנה זוית. דוד גורפינקל ועוד כמה עוזרים מרימים את המצלמה הכבדה ומעבירים אותה לצד השני של המועדון. החשמלאים מכוונים את כל הפרויקטורים מחדש. אורי זוהר משוחח עם שלמה צפי ריר, הצייר על התפאורה.

הסטאיסטיים מסתובבים באפס מעשה ואינם מבינים בדיוק מדוע עליהם לבלות כל כך הרבה זמן בעבודה כה מעטה. בחוץ יושב לו בנחת גדעון שמר וממתין לסצינה הבאה. יש לו תפקיד קטן יחסית (הוא עורך דיין שצריך לרשת את אשת הסמל) אבל אינו מתרגש. זה עיסוק נעים ונוח בין שתי הצגות תיאטרון.

*** המצב. רצה לרשום דו"ח

בין צילום לצילום, מספרים בדי חת הווי על ימי ההסרטה הראשונים: באחת הסצינות, צריך היה הסמל (חיים טופול) לעצור טרמפ בתחנה לאיסוף חיי לים. הוא ניצב בתחנה, הצוות עם המצל מה המתמקם מן העבר השני של הכביש וטופול מגיף ידו אל על. שוטר צבאי נעצר, מתכונן בדמות של הסמל המואלטר, ש אינו לבוש לפי פקודות מטכ"ל, ומיד מב קש ממנו פרטים ומתכונן אפילו להעביר אותו בניידת לשיפוט מהיר. רק בדרך נס, לאחר שכנועים רבים, הסכים לוותר על ה טרף, אבל קשה לדעת אם האמין כי טופול אמנם שחקן או יקינה במיוחד כרטיסים לסרט כדי להיווכח אם מתחו אותו.

לניון ולרקבון רומא המודרנית. סידרת סצינות מדהימות את העין. חובה לראות, גם למי שלא ייחנה.

*** היה שדום קולומבוס (אלני ב, תל אביב) — סרט מסחרי על הבורגנות היהודית באמריקה ועל צאצאיה. המור, מין, וביקורת חברתית המבדרים בלי להר גיו איש.

*** המכירים לזהב (סירמה, תל אביב) — מערבון עם שירה במקום יריות, על מחפשי זהב בקליפורניה. הופעה יוצאת מן הכלל של לי מארוויץ, וצילומים מרהיבי עין.

*** הכורת הסיציליאנים (תל אביב, תל אביב) — סרט פשע מיקצועי, הנישען על כוכביו (דלון, גאבן, ונטורה)

*** נעים בסון (גלריה המעגל, רמת גן). תערוכת יחיד ראשונה. סכניקת התזה עדינה הכוללת שני אלבומים עיקר ריים: עגולים סימטריים וזרימה רכה של קווים כשאלהים נוספו רמוזים פיגורטיביים של ראשי נשים ועיניים שאינם משנים את הגישה הברורה לכיוון הציור המופשט. ה ציורים, העשויים בנימה סוריאליסטית, מז כירים עולם תמימי של צורות אמורפיות לא מוגדרות.

*** ברכה צפירה (גלריה הדני, יפו העתיקה). שיפור ניכר מתערוכת יחיד קודמת לפני עשור שנים שבה הציגה עבור דות אקורל שהיו כתמים מקריים ללא חוט שדרה. בתערוכה הנוכחית מוצגים ציורי שמן ועצם הסכניקה מחייבת את הציירת לבנות את התמונות מתוך תכנון מוקדם. הצבעוניות — עליה והריפה והכוון הכללי הוא מעבר לכתמים גדולים של צבע נקי כשהספונטניות הקודמת הולכת ונעלמת. *** עידד פיינרש (מוזיאון ה נגב, באר שבע) ציורים ורישומים.

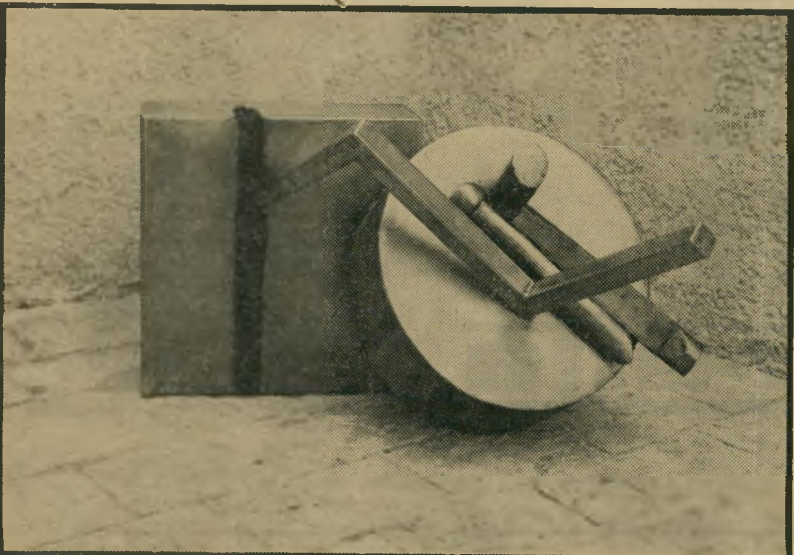
תערוכות

חדש בגלריות

*** יגאל תומרקין (גלריה ריבנפלד, יפו העתיקה). מעבר חד מהארי בייקסיס והדמויות היצוקות אל כללי ה פיסול הדוהים כיום בעולם, שהם: ההתיי סות של נפחים זה אל זה, והתייחסותם לחלל שסביבם. שבעה פסלים גדולים ה בנויים סביב מוט אחד: צרות גיאומטריות. זוהי פעם ראשונה שהאמן פונה לצורות נקיות יחסית ושאליהם מצורפים בדרגת חשיבות משנית, מלבנים, היצים וגלילים מבוקעים עם הרבה רמוזים אירוטיים, וזאת לעומת פסליו הקודמים שבהם היו הצו רות הגיאומטריות תוספת בלבד לכתב ידו האישי. כדי לבטל את ה"סטרילות" של ה פיסול הגיאומטרי הקר, מתווכח לפסלים הספוס טכני המוסף את הברוטליות ה אופינית ש: תומרקין. התערוכה לא היתה זקוקה להסתמכות על מבנה המצוי ב תחרו של אלברכט דירר ("מלנכוליה") אלא היא נובעת מהאסתטיקה הרווחת כ יום, שהיא תוצאה של התפתחות התע שיתית של עיצוב המוצר.

*** נעים בסון (גלריה המעגל, רמת גן). תערוכת יחיד ראשונה. סכניקת התזה עדינה הכוללת שני אלבומים עיקר ריים: עגולים סימטריים וזרימה רכה של קווים כשאלהים נוספו רמוזים פיגורטיביים של ראשי נשים ועיניים שאינם משנים את הגישה הברורה לכיוון הציור המופשט. ה ציורים, העשויים בנימה סוריאליסטית, מז כירים עולם תמימי של צורות אמורפיות לא מוגדרות.

*** ברכה צפירה (גלריה הדני, יפו העתיקה). שיפור ניכר מתערוכת יחיד קודמת לפני עשור שנים שבה הציגה עבור דות אקורל שהיו כתמים מקריים ללא חוט שדרה. בתערוכה הנוכחית מוצגים ציורי שמן ועצם הסכניקה מחייבת את הציירת לבנות את התמונות מתוך תכנון מוקדם. הצבעוניות — עליה והריפה והכוון הכללי הוא מעבר לכתמים גדולים של צבע נקי כשהספונטניות הקודמת הולכת ונעלמת. *** עידד פיינרש (מוזיאון ה נגב, באר שבע) ציורים ורישומים.

"הדירה" של יגאל תומרקין

ועל חטיפת מטוס נועזת. השאר מבריק פחות.

*** סודה של פנמה זימוריה (מוזיאון תל אביב) — עיירה איטלקית מסי תירה מיליון בקבוקי יין מעיני הכובש ה גרמני. סרט בינוני שכדאי לראות בגלל אנטוני קווין ואנה מניאני בתפקידים הרא שיים.

*** נמדיה העיפה (תן, תל אביב) — סופרמרקס של בעיות ותסביכים לפי מיטב המסורת של ביהמכר באמריקה, מר גש בצורה מיקצועית.

*** פה די, אבל אתה נושך את צווארי (ארנון, ירושלים) — פארר דיה על סרטי זועה למיניהם, עם בימוי (רומן פולנסקי) ומשחק (ג'ק מגורן) ואלפי מכס) מבריקים. לאוהבי ערפדים.